

BORSSZEM JANKÓ

ABRIKTOLÁS.

Káplár ur Fejérváry. (G—n D—öhöz.) Egy kettő — egy kettő! Fejet föl! Hasat be! Mellet ki! Test-sulyt előre!... aki ezer pantalléros czibilibistából katonai dicsőségre kapaszkodott miatyánkja vagyon a regruta mivoltodnak! Egy kettő — egy kettő!

Lónyay Menyhért.

IMMÁRON béke környezi örökre
 Az üldözött, nagy korszak alkotót.
 Sirjába most rögt s óhajtvá lők be,
 Ki rá, míg élt, kemény követ dobott.
 A nép kegye, mely egykor rá mosolyga,
 Aztán haraggal fordult tőle el:
 Most elsiratja, — ah! de szétomolva,
 Ezen nem enyhül már a hú kebel.

Az elsők közt volt ő, itt e hazában,
 Ki látta, hogy a híres »tej s a méz«
 Hiába foly miként egy Kánaánban,
 Ha veszni hagyja azt az ember ész.
 A patriárka kor bő tespedése
 Uralga itt, — szent frázis ült a szán, —
 Honát ő látta elmaradva, késve, —
 S másutt legyőzte már a szót a szám.

A szám, az egyszeregy, mely alkot, épít
 Csodálatos, nagy, új világokat,
 Versenyre költi a por lusta népit . . .
 Mindenki mozdul, nyüzsg, siet, vesz, ad —
 A szám, a mely e hont szüzen hagyá még
 S mely nélkül nincsen haladás, jövő, —
 E szám uralma volt, a melyre vágyék,
 E számnak volt nagy uttörője ő.

S gondolkozott, tett, alkotott, törekvék
 Merészen, mint az új eszmék fia;
 Biztos sikerrel ember mit se tett még
 És néki kölle koczkáztatnia.
 Államhajónkkal mély vizekre szálla
 S a kishitűek megrémültenek,
 A kormányrudtól ekkor félre álla:
 Ám hadd vegyék át új, pihent kezek.

És rut vadászat indult most nevére,
 Hitvány gyanúkkal sározták be ők;
 A megbukónak mindig az a bére,
 Birája minden léha és rüpök.
 Ő volt az első, kinek szíve vérin
 Közrágalom, e rongy eb, jóllakott . . .
 Azóta ögyelg ott az utca szélin,
 Megtépvé rosztat, jót, kicsit, nagyot.

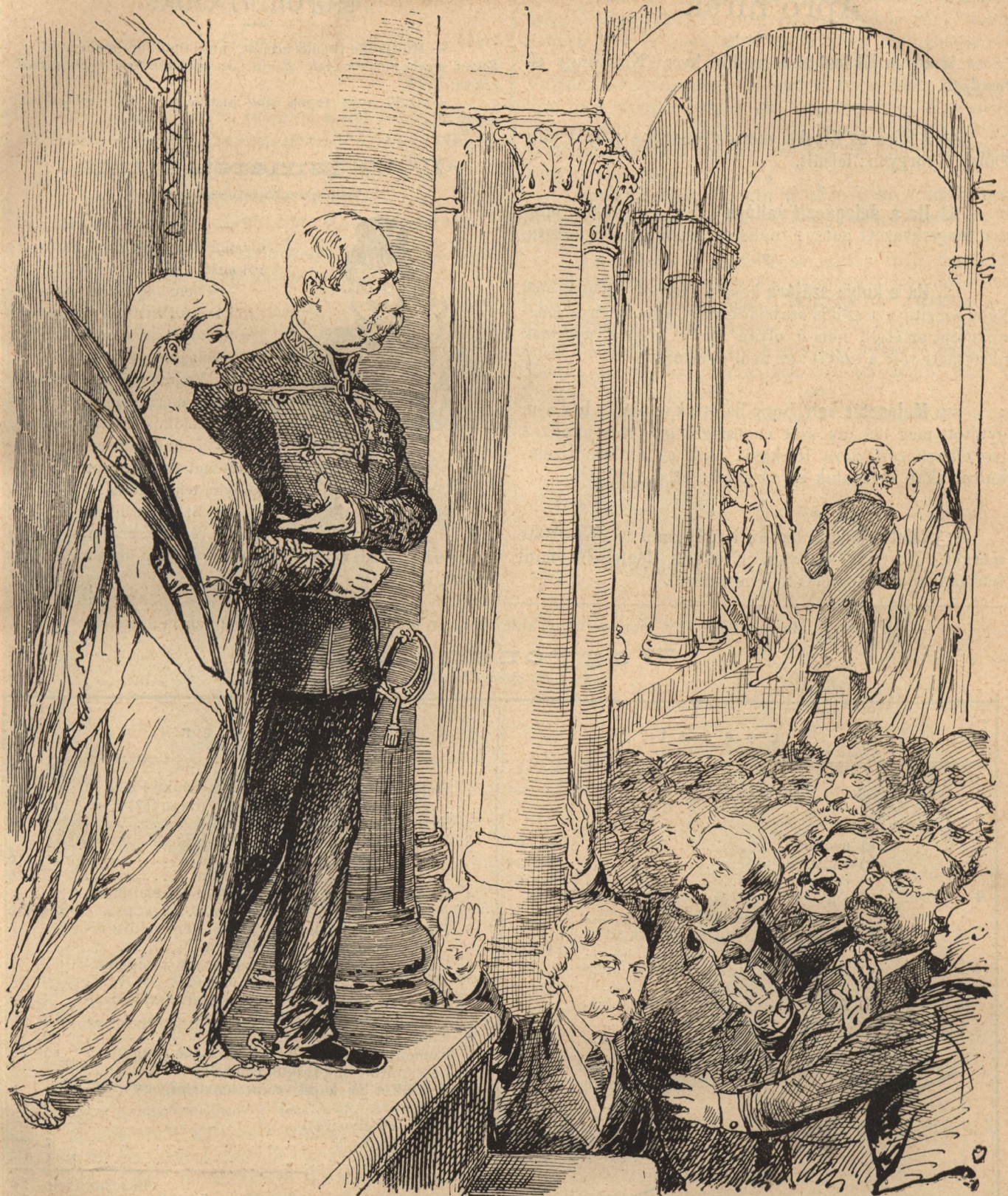
S panasztalan tudott e férfi túrni,
 Nem törve meg a vett sebek alatt;
 Tudott a munka élvein üdülni
 A kisebb körben, mely övé maradt;
 A társaság, az egyház, a tudásnak
 Szent csarnoka mind egy-egy műhelye, —
 Míg szíve ver, mig néki sirt nem ásnak,
 Meg nem pihen a számok embere.

S volt vígasza: mit látá jós szemével,
 E honban is győzött a szón a szám:
 Államhajónkat örvény nem nyelé el,
 De tör merészen biztos rév után;
 Kormányosi okúltak annyi káron,
 Előttük minden zátony ismerős —
 S most látja a világ, mig küzd az áron
 Bizalmat költve, — e hajó erős!

S a verseny áll: nem bírja meg a satnya,
 De az erős győz, friss élet pezseg;
 A munka szégyenét megölte haszna;
 Munkára edzve nő fel a gyerek;
 A patriárka ösök ifju sarja
 A régi fényhez új vagyont szerez,
 Elméje számít, könnyű toll a kardja
 Az egyszeregy, a szám világa ez!

S kenyér fakadt szikon, kövön, mocsáron,
 Érték a szennyben, porban, mindenütt;
 Elvész a szem száz kormos, büszke gyáron
 És minden új nap új csordára sűt;
 Hol paloták ragyognak, — ó mi állt ott
 Csak tegnap is? Gunyhó, silány szemét . . .
 Ő látta még e zsendülést — s ha látod
 Magyar te is. úgy áldd az ő nevét!

BEMUTATÁS.

Gf. K—ky. Ime, uraim, van szerencsém bemutatni önöknek e fiatal hölgyet, kinek fentartására önök nem fogják sajnálni

Delegátusok. Régi vicz, ismerjük! . . .

Apró hírek.

⌘ **Olyan jól fest az a rendőri hecz!** Kár, hogy el-tusolják.

* * *

⊕ **A Hóra és Kloska** »nemzeti« ünnepe példát vett Dózsa Györgyön: felsült.

* * *

⊞ **Ha a delegáció vallása** a háboru, akkor minden megszavazott garas rituális gyilkosságra van szánva.

* * *

△ **Ha a kutya szájára** kosarat vetnek, az nem bé-kóba szorítása a szólás szabadságnak; s ha az anya meg-vizsgálja az ételt, nem-é olyan forró, hogy a gyermek elégetheti vele a száját: ez nem cenzura.

* * *

≈ **Mulasztás volt**, hogy halottak napján a ház nem gyújtott meg néhány szál engesztelő gyertyát annak a pár elkárhozott árva léleknek, akik az antisemitizmus kulcslyukán surrantak be a gyülekezetbe.

* * *

□ **Mint a kolera**, az antisemitizmus is elvesztette mérgeét. Nostrifikálva van. Évenkint legfeljebb mint harmadnapos hideglelés fog visszatérni.

— Az Osztrák-Magyar Bank havi mérlege bugyi ahhoz képest, melyet nekem kell hónap végén összeállítani:

Vagyon-mérleg

(1884. évi október hó 31-én.)

Folyó szám	Fedezet		Követ szám	Teher			
	frt	kr		frt	kr		
1	Államjegyek	—	—	1	Sláger Bandi, Ziczer Muki és Dákó Pista in solidum tartoznak (de nem fizetnek).....	17	30
2	Bankjegyek	—	—	2	Szerelemzálog az aranyosnál.....	?	—
3	Erczkészlet:			3	Kölcsönök kézi zálogra, és pedig:		
	a) arany.....	—	—	a) a főintézetben.....	36	50	
	b) ezüst (váltópénz).....	—	20	b) az asztal fiókokban.....	43	20	
	c) réz.....	—	03	4	A szobacizmus ma megbotlott és elejtette a lavoárt.....	2	50
4	Követelések:			5	Egyéb adósságok lejárt de ki nem váltott értékpapírosai és kamatszelvényci.....	?	—
	a) A ferbli és tivoli bankban képviselt balekok hozomja....	11	—	6	Lakbérhátrálék és szobacizmus szolgálmányok.....	?	—
	b) Jelzálogra és becsületszóra adott kölcsönök.....	5	60	7	Szabó és suszter, mosóné és trafikfrajla, czálkellner és »Blaué Katz«.....	dtto	—
	c) A banknak tőzdeszerüen meg-vett záloglevelei.....	17	—	8	Elköltött pótvizsgadíj.....	10	—
	d) A tartalékalap értékpapírosai (zálogszédulák becsértéke).....	45	—	9	Reménybeli elhasalás a pótvizsgán (muri) ..	15	—
5	Pipaszárok, acél inggombok, könyvek, valamint az összes fundus instructus.....	—	52	10	Leszámított ingóságok (handlé).....	—	—
	Összesen	79	35	11	A leibhordár kezd szemtelenkedni, egy nyaklevés.....	5	—
				12	Index (elhelyezve).....	25	—
				13	»Nos Rector ».....	2	—
				14	4	—
					Összesen	160	50
					Összehasonlítva	79	35
					Mutatkozik hiány	81	15

azaz : nyolcvanegy frt és 15 kr és 3 ???

MÜFORDÍTÁSOK.

— Multis ille flebilis accidit, nulli flebilior, quam mihi. =
Solcan meghajlították Agh Szidit, de senkinek sem hajlott, csak nekem.

— Quid sunt regna sine iustitia? = Mi a világ Juczi nélkül?

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Szegény jó öreg Horváth Cyrill! Kár volt ő a filozoptereknek.

— »Nem vagyok babonás« — szolt Dákó Pista és a vizsga napján felcsapva a monoklit, tüzet kért Szilágyi Dezsőtől.

— Amióta pap a rektorunk, nagyobb merészség szállott belénk. Imádkozik ő érettünk is.

— Tudom már miért demokrata minden filozopter; a népkönyha tekintetéből.

— Szörnyü filiszteres házi állattá vénülök, érzem. A Sáhgy professzor előadása az egyedüli idegen hely, ahol még aludni tudok.

Montefiore 100 éves.

Ha minden zsidó ekkora életkort találna elérni!
Gondolatnak is szörnyü.

Istóczy.

Angliában könnyen érheted el ezt a magas kort,
vén jebuzeus. Nálunk Zalában próbáltad volna meg!

SZALAY KÁROLY.

Leben zallszte *czvá* hündert jór!

GEDALJEH KARFÜNKELEINSTEIN.

Császár vagyok és keresztény, de csak 85 éves.
Ön csak polgár és zsidó, de 100 éves. Gratulálok.

VILMOS.

MIHASZNA ÁNDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

— Beszélget az ő bezárt komájával. a Máló Mátyás m. kir. rend.
őrrel. —

Haj haj! Hej hej! Hm hm!

Ugy bizony, komám Mátyás, ilyen röndetlen ez a világ!

Nincs igasság, uincs belátás, nincs böcsület, nincs rönd!

Enyomják a szegény embert.

Ihol la! A tekéntetes viczekapitány urak ü nassá-
gaik, meg a nemzetes Konczi István ifurak oat csiná-
nak, a mi nem rönd. Ki került miattuk a dutyiba? Én.
Már hogy te! Ha énrám haragszik a feömltóságos kegyel-
mes Tisza Kálmán miniszteratya ü szentsége, *bezár*; ha
a nasságos feökapitány ur ü melltóságára boszonkodik:
szabadságra küdi. Hát ez rönd? Nem mennél te is
szivesebben szabadságra, mint hogy itt ülj világ csúfjára,
meg a m. kir. hivatalos tekintéllnek a kárára?

Aztán ki ennek az oka? Mind azok a nasszáju
úságiró ténsurak! Te még tapacztalatlan vagy ahhó,
komám Mátyás; nem tudod ugy mint én, hogy gonosz vér
ez a tentás had. Szörnyü kegyetlen ténsurak azok!
Furtomfurt árulkonnak az ember fiára, hogy így ugy,
ijen meg amojan rosz a m. kir. rendörsig. A szegény
postazsivány alig hogy elemete aztat a szörnyü nagy
poszkiszlit az arca verejtekibe, mán azt kívánják tüllem,
hogy csipjem meg.

Szegény Poszpisil, még fő se nyitotta a verthámos
kasszát, mán elfogjam! Egyetlen egy napig se örülhessen
az ü keserves munkájának!

Azt a hitvány czibilséget persze mán messzirü
megsüvegűjem, a szegény kis dalmákhól meg goromba
lögyek, mikó barátságosan sétának az oszfálon; a
rabokat üveges hintóba vigyem a várason körösztfü, — ije-
neket kívánnak tüllem azok a nasszáju úságiró ténsurak.
Mintha az m. kir. rendörsíget ezér teremtette vóna a
fölsíges öreg atyauristen!

Hej komám Mátyás, sajnállak én tited, mert én tu-

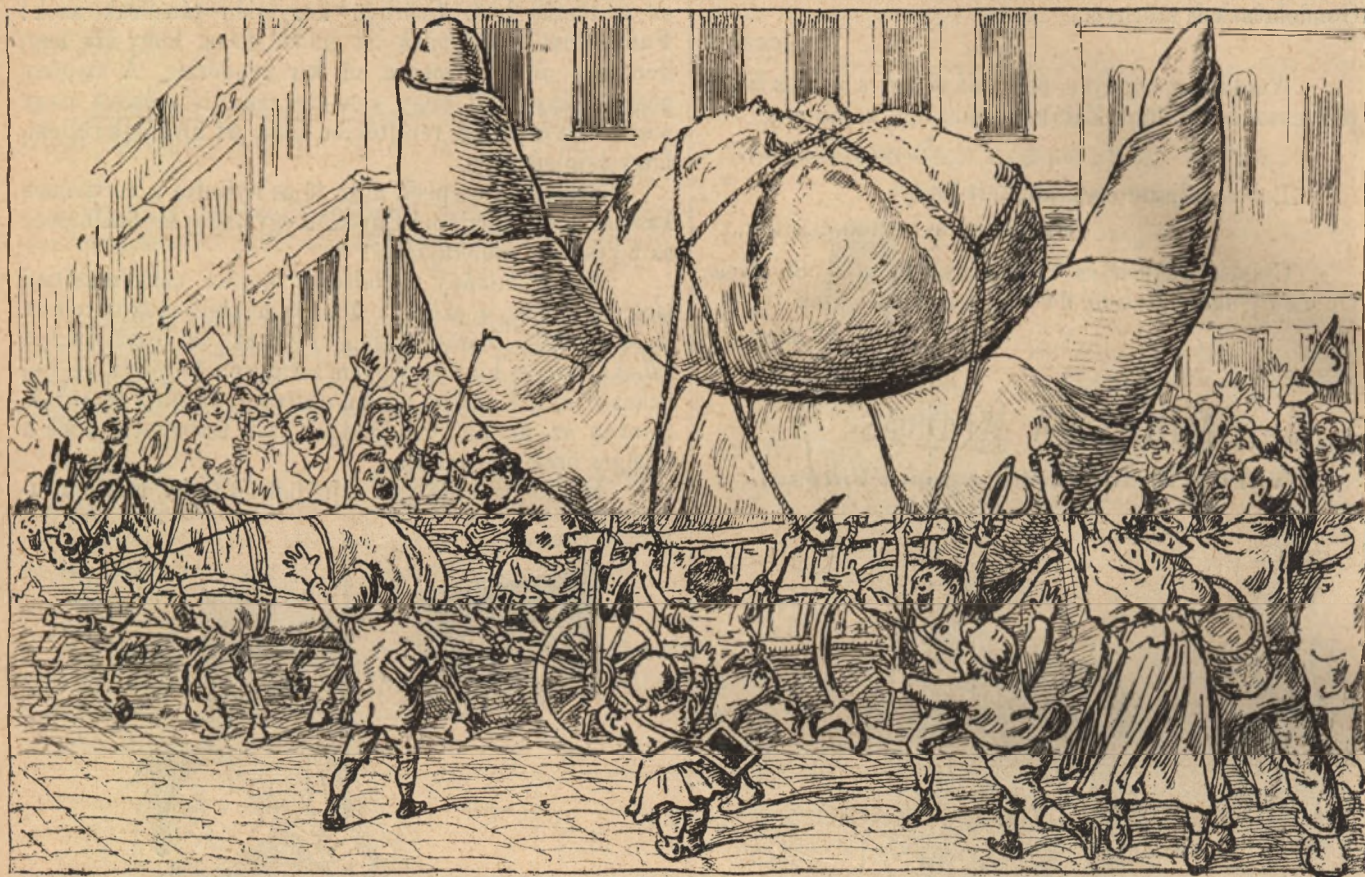

dom, hogy ártatlan vagy. A fél kezed tisztaságára akár
le is tegyem az hitet.

Te Mátyás, nízd csak, hogy vigyorog rám az a vak
kódís! Bejeresztem hozzád, még muzsikáltathatod is ma-
gad vele, én nem ellendzem. Ütesd magad mellé a pricsre,
oszt gondújátok meg, hogy ha bele bomlik is a világ —
röndnek muszáj lönnyi!

OLCSÓ KENYÉR.

— Olcsó vigasz. —

Ha a buzaárak mind léjebb szállnak s a pékmesterek lelkiösmeretét dagasztani fogja a méltányosság kovása: ilyen zsemlyére és kiflire virradunk.

Dr. Hombár Mihály védőbeszédeiből.

— A tisztelt magánvádoló ur czélszerűnek látta különösen hangsúlyozni, hogy a sértett fél keresztény és hogy őt keresztény tanu bizonyítja annak kifogástalan erkölcsi minőségét. Én tehát kényszerítve érzem magamat a T. Esküdtszék előtt rámutatni arra a feltűnő tényre, hogy ámbár védenczem, Jeitelesz Móriczs hirlapíró, zsidó: mégis 28 keresztény tanu által lesz szerencsém mindjárt kifogástalan erkölcsi jellemét beigazolni. — Axioma erejü

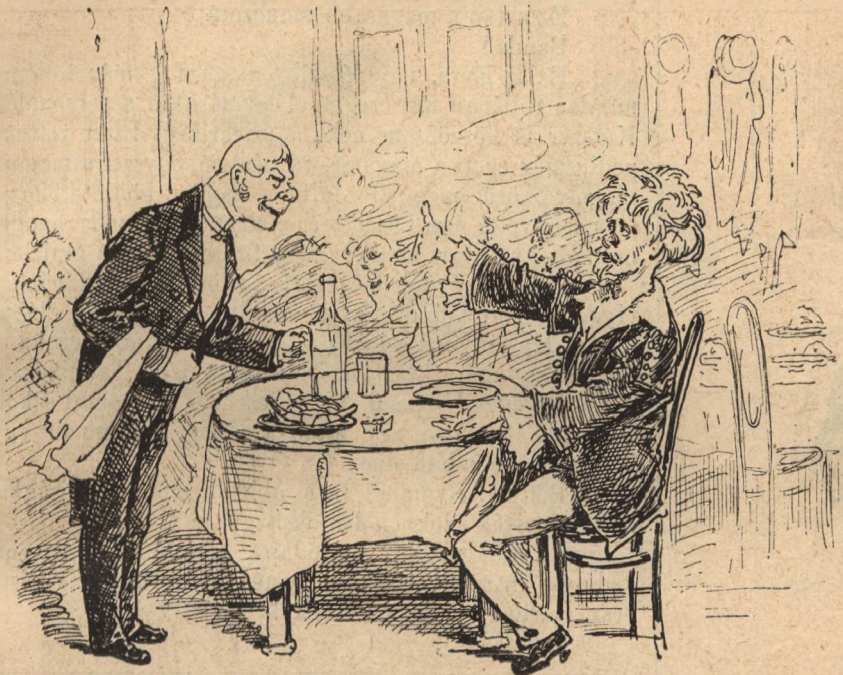
igazság ugyanis, t. esküdtszék, hogy minden keresztény, még a legelfogultabb antisemita is, négyszemközt bevallja, hogy ismer egy-két tisztességes zsidót. Ha tehát hazánk 14 milliónyi keresztény lakosa közül mindegyik más-más ide való zsidót ismerne tisztességesnek, akkor Magyarországon 28, de legalább is 14 millió zsidónak kellene léteznie. Ámde, hála az égnek, ez nincs úgy, mert hazánkban körülbelül csak fél

millió zsidó existál, következésképen több keresztény jó véleményének egy-egy zsidóra nézve össze kell találkoznia. Miután pedig a fél millió a 14 millióban foglaltatik 28-szor, ennél fogva védenczemre, Jeitelesz Móriczsra, minimo calculo 28 keresztény tanu esik, ki négyszemközt beismeri, hogy ő jóvaló tisztességes ember. De nem akarok rabulista lenni, azért ezen 28 keresztény tanu közül 18-at önkényt kimustrálok. A fennmaradó 10 kifogástalan keresztény tanu egy sajtóbeli rágalmazással vádolt Jeitelesz mellett oly classicus bizonyíték, melylyel szemben a vádoló által állított öt tanu semmivé törpül. Birák, ítéljetek!

— A közvádoló ur védenczemet súlyos testi sértés büntetésben indítványozza elmarasztaltatni, s nem gondolja meg, hogy ilyen súlytethoz a törvény világos szavai szerint minde nek előtt *súlyos test* kívántatik. Már most kérem a Tek. Tvszék-et, méltóztassék rá nézni erre a vézna, kiaszott testü kis szabóra, és azonnal meg fog győződni róla, hogy mennyire nevetéses a közvádoló büminősítés. Tekintve tehát a sértett fél testalkatát, védenczemet legrosszabb esetben csakis *könnyű testi sértés* vétsége miatt lehetne elítélni.

A. r. a. n. y. b. ó. l.

(»V. László«.)

Ó adj, ó adj nekem
Hús cseppet, hű csehem!

HEATRALLIA

Pali és Kari.

Somogyit dicséri

Jó Gyulay Pali.

„De jól vigyázz, öcsém!”

Igy inti őt Kari.

Mert ha csizmadlát

Fogtál volna benne

Asztalos létére —

Biz az furcsa lenne!

*

Feleky vitéz.

Jó Feleky vitéz odafel a várba

Az ostromot eddig mind hiába várta.

Ugy megadná magát! De ha nem jó
senki! . . .

Utoljára is majd ő maga megyen ki.

Diurnistai nyikordulatok.

— Nemzetem veterán éhészei! Rabszolgái a fölvilágosultság századának! . . . Itt vagyok! Nem a Munkácsy esetéből bujtam ki, hanem a nyomorúság talyigája tolt ide közibétek. — Itt vagyok köztetek, hivatalos levegőtől megaszalt testemmel, teljes unifor-

misban, a mit a napidíjak árán szereztem a »Szerecsen«-utcának ruha szalonjaiban. Üdvözlőjétek megjelenésemet! Eljöttem hozzátok, hogy vigasztaljalak benneteket parizeren, szafaladén, töpörtyün, brinzán és pörkölt fűreszporból szűrt kávé, szomorító estvóteken, a ti siralomházatokba: az »Ezüst balhában« meg a Steinerben!

— Tanácsos, koncipista, irodatiszt s mindafféle cifra nyomorúság szülőltének sohajtásait türjétek csöndesen s tegyétek rá a nyomorúság talyigájára! Majd annak nyikorgása elnémitja őket. Türjétek és támogassatok, mert a cél, mely felé az éhség dübörgő párái nyomnak, az, hogy testté váljék a költő igéje: »Has, alkoós, gyarapits!»

— Az ingyenbőjtnökös Éhenbög Franczit az táplálja, a mi engem koplaltat: a reménység.

— Őszi felhők borítják a kék eget. Felsőkaputos napok viradoznak a boldog halandóra. Most kezdem érezni, mily hőség uralkodott a nyáron.

— Nézem a koncipistát. A gyerek még most kezd pelyhesedni. Nézem a praktikánst, az meg még hózentrágerrel feszíti a nadrágját a derekára. Egész gyerekvilág ebben a hivatalban! Csak a tanácsosomnak a kopár feje, meg a fasciculusokban szomorkodó restancziák mutatják, hogy nem a »Fröbel-kertben« vagyok.

— Sok irigyem volt »Félhivatalos« czimemért, mikor, alapítványi díjtalan számfelletti, ideiglenes, magán-napidíjas, I-ső osztályú önköltséges gyakornok-helyettes jelölt« voltam. Ilyenkor a szegény hitelezők huzzták a rövidet, mert azzal vigasztaltam őket: Irja fel, 's ha pénzre lesz szüksége, törülje ki.

Dicsőffy Lóránd

jubilált magyar színész a „Pannónia“ előtt.

Masztiksza ne legyen!

Ez aztán a smuczeráj és szegénységi bizonyítvány!
Feleky nem akart megismerni!...

Fölkerestem, s ott a gyöngytyukuczai palotája
előtt antisambróroztam egész délelőtt s vártam reá.

Végre jön.

— Miklós! — kiáltám és tárt karokkal rohanok
feléje. Ő megáll, rám néz, egyet mmmordul és ott hagy a
faképnél!

Ó te bandafirer!

Utána néztem azzal az én végtelenül megvető
tekintetemmel, s eszembe jutott Szekszpér nagy mondása,
hogy:

»Van gondolat-szabadság!«

Egyszerre csak rohan utánam a Pali gyerek, a
Feleky czöglingje, s egy szivart nyomva a markomba,
mondja:

— Tata ezt a szivart küldi magának s azt izeni,
hogy menjen a Ribáry bácsihoz!

Kikaptam kezéből a szivart s a méregtől és indig-
nációtól csak annyit tudtam válaszolni:

— Mondja meg öcsém az ura atyjának, hogy a
szivart elfogadom, de a tanácsát süsse meg!

A tolvajok!

Csuful leföztem Bercsényit. Elhitettem a jámbor-
ral, hogy anno dáto Marczaliban kitünően játszta Sir
Patrikot a »Fehérek«-ben.

Azt mondta, hogy:

— Édes lelkem!

Bezzeg ő rám ismert s meghívott ebédre a »Ká-
roly«-ba. Már úgy: hogy Bercsényi otthon ebédelt, értem
pedig leszurta egy pörköltnek meg két deczinek az árát.

Ez aztán a magasabb smuczeráj!

Banda!

Ez az Evva, úgy látszik, maga fog már föllépni
minden rolléban, úgy eregeti el egymásután a personálét.
Kétszer is köszöntem neki, a szivarjáról tüzet vettem,
pedig még égett a magamé, rá néztem, egyszer a magam
tengelye körül meg is fordultam, nagyot köhintettem: s
még sem vette észre se a természetet, se a tenór hango-
mat. Meg van verve vaksággal a fülire is! Az a grajzler!

Csak egy tehetség van az összes bandában: a
Gyenes! Devrián óta ilyen alakító nem járt a glóbus
hátán. Ha kinyilna a toroka s ha tudna állni, meg ha el
nem hullajtáná a kezét, hasonlítana a nagy Talmihoz.

No édes Ujházim, hogy leszünk már azzal a kol-
lektával? Szorítsa egy kissé a dolgot, mert már egy
kapuczinerre valóm sincs.

Bényei! Nyomjad bele abba a czéhbeli ujságba,
hadd olvassák azok a tolvajok hogy:

»Ajánlkozik egy másodapa, hősjellem, bonvivant,
kedélyes intrikus. Szükség esetén operettében is részt
vesz. Bármely perczben mehet!«

Banda!...

Szük világ.

Herrn v. Bélekházy. Mondjon csak nekem, kedves
Rózsatiúv, ó, hunan van aztat, hojd a nemesi diplomokat
írják mast nüvény pergamentre és nem ógy, mint eddig,
kotyabürre?

Rózsatiúv. Hja kérem, kevés már a kotya!

Vásáron.

- No Janóka, van-é kereset?
- Cság ugy, mint beteg zembertil.
- Hogy hogy?
- Na, minden órában zegy evő kánál.

Fuzionális napló.

— Egy nagy diplomata jegyzeteiből. —

— october 1884.

Fuzió Sennyeyvel! Nincs többé mágnás-
oppositio!

* * *

— november 1884.

Fuzió Szilágyi Dezsővel! Nincs többé
liberális oppositio!

* * *

— december 1884.

Fuzió Apponyival! Nincs többé papi op-
positio!

* * *

— január 1885.

Fuzió Irányival! Nincs többé szélső op-
positio!

* * *

— február 1885.

Fuzió Istóczyval! Nincs többé antisemita
oppositio!

* * *

— márczius 1885.

Csanády nálam járt. Fuzionálni akart.
Nem fogadtam el. Hadd maradjon meg mag-
nak!

Honleányi üdv-levél.

— A Ház elnökéhez. —

Lengenádfalva, búhó 5-én.

Elnököm édes.

Zörgetek az országház ka-
puján, kérek bebocsánatot a
szent haza nevében.

Igen, ó igen!

Amióta honatyákkal s ha-
zafiakkal népesedett meg a
hombáz, közeledik a hontabák
kérdése.

Hondadákat a hazának!

Aki kebedus honhölgynek
érzi magát, fogja is fel hivatá-
sát az ő tejes voltában.

Vannak sokan e honban, s környezetemben is töb-
beket tudok, ha emlékező tehetségem nem csal.

Ide hozzánk a hon szoponczeit!

Forduló dadával várom a biztató hirt.

Cziczillemes dajkjüdvözlettel

honhuga

Lengenádfalvay Kotlik Zirzabella.

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

(Gyorsirói jegyzet.) Aztán végül kéрни
bátorkodom az urakat, lennének szivesek
az órának előbb befejezhetése céljából hol-
nap mivel a municzipális tanács üléseire kellend elmen-
nem, hogy az órát hamarább kezdhezzük és végezhezzük be,
méltóztassanak kissé korábban eljönni, mert okvetlenül el
kellendvén mennem, nem tarthatom az órát rendesen, hanem
korábban kell eltávozni, tehát kegyeskedjenek az urak maguk
is és társaiknak is megmondani, hogy gyorsabban itt le-
gyenek.

*

(Gyorsirói jegyzet.) Jézus Mária, te ostoba állat! Be-
fagyott a fejed, vagy mi? Jézus Mária! Ilyen ökör! Mennyi
2X2, te vad számár? 4?! Oh te ostoba barom! Jézus Mária!

*

— Ő felsége előtt mindenki levett fövel tartozik meg-
jelenni.

Ez szépen tud beszélni, grammaticae, az pedig csak úgy,
a hogy tanult.

Egykor és Ma.

Haleluja!

Ujjju!

Huzd rá cigány, hadd rugja ki Magyar Miska jó kedvében az országház oldalát a jó hirre, hogy megbukott Lónyay!

A Lónyay-kormány felfordult!

Hahaha!

A nagy mester kiesett a karszékből, a tárczát pedig kiejtette kezéből. —

Ó, aki a hazát

1. Örvénybe)

2. Veszélybe)

3. Sirba)

4. Romlásba)

döntötte.

A minisztérium paradicsomában a kigyóval fraternizáló új Ádámra lehangzott a vox populi vox Dei: Menyhért hol vagy? — És Ádám-Menyhértet a közvélemény lángpallosú anygala kiüzte.

Le }
Ki } vele!
El }

Magyarország most már boldog lesz! A nap fényesebben ragyog, a tehének bővebben tejelnek, adósságpénzt nem kell visszafizetni, a sült galamb a tálba repül — éljen!

(A magyar sajtó.)

Gyászba borul a haza!

Egyik jelesével kevesebbje van!

Az ugy is megfoghatkozott nagyok sorából kidőlt egy oszlop.

Lónyay Menyhért nincs többé!

Nehéz küzdelmes volt élete és mi megvalljuk, hogy az ország igazságtalan volt iránta.

Nem érdemelte azt a sorsot, melyben részesült!

Jobban meg kellett volna becsülnünk!

Mily szép ez tőlünk, hogy bevalljuk! Mily nemeslelkűek, dicsők és nagyok vagyunk mi, hogy ezt elismerjük.

Nem is kételkedünk benne, hogy a nagy halottat ez a beismerés tökéletesen kiengecszteli s örök álmát nyugodtabban fogja aludni.

Mi megtettük ezzel azt, amit tehattünk és tökéletesen meg vagyunk nyugodva.

Gördüljön sirjára a göröngy és pihenjünk meg az ő babérain.

(Ugyan az a magyar sajtó.)

— Perczbőség. —

A Predeal felől Budapestre, a magyar államvasutak központi pályaudvarába este 7 óra 44 perczkor érkezendő 203-ik számú személyvonat ma két és félórai késedelemmel, este 3 óra 74 perczkor érkezett meg. (»Egyetértés.« okt. 4.)

*

— Magyar némettség. —

Án monát Pett czu ferlasznji in házmajszterem.

*

— Német magyarság. —

Itt valaki halásra elfogadtatik.

*

— Csizmadia ékes nyelvezete. —

Bocsáson hogy én nem jövök. Hanem itt küldöm helyettem ezen fiut azon csekély összegért. Már most ezer bocsánatért ábrándozok.

Alázatos Szolgája

P. J.

férfi és női czipeéz.

*

— A horvát tartománygyűlésből. —

(Lopással vádolt képviselő.)

Zágráb, okt. 11. Khuen-Héderváry gr. bán a ma reggeli gyorsvonattal Budapestre utazott, hogy a magyar kormányval költségvetési ügyek tárgyában tanácskozzék. (»P. H i r l.«)

*

— Fővárosi magyarság. —

A bejelentő hivatalnak a Zöldfa-utca és Kalap-utca sarkán lévő helyiségében az ajtóra egy tábla van kifüggesztve, melyen e szavak olvashatók:

AZ AJTÓ BETEVÉSRE KÉRETIK.

(Az ajtó tán csak nem fog ellenmondási nyikorgásra nyilni?)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Confucius. Kit ért az alatt a sokegy ember alatt, a ki festő, zenész, író, színész s még sok egyéb is? — **Dy.** A gyorsírói jegyzeteket folytassa. — **Mrs. Majd** ha jó pénznek válik be a »hamis bankó«, akkor szóljunk róla. Az a kis mérges ember már annyi értékesre verte rá a hamis pénz itéletét, hogy jól teszi, ha egyszer a hamis pénznek szerez jó keletet és forgalmat. — **Fncz.** Nagyon apró szöszszenetek azok a »nagy mondások«. — **E. Gy.** Jobbakat várunk — **I. L.** Helyet szoritunk neki. — **Cs. P.** Azt írja nagy önérettel, hogy: »sem név, sem eredeti nem kell akkor, midőn én felelősséget vállalok«. De hát ha ön nem is Cs. P. hanem R. S., vagy K. M.? S még ha valóban Cs. P. is, egy előttünk merőben ismeretlen név garancia-é? A dolog szerencsére nem szorult szavatosságra, ugy is elhisszük, bár nem szivesen, hogy az önök iskolaszéki elnöke (és nem tanfelügyelője) bele szól a tanítás vezetésébe, holott magának volna szüksége a helyesírás és egyéb apróságok ismeretére. A mi leczkénk már nem lehet az ő hasznára, bár, amint ön mondaná, »fungál« ez is. — **J. A.** Épen ha mi adjuk át, nehezítjük meg a vers elfogadását. Egyébként: mi nem közölnők. A szerelem révén kelni az üldözöttek védelmére nem lehet. A szép szem megvesztegeti az itéletet. Mély meggyőződés, nem hevület diktálja azt. Az ön hangja csak őregbítésé az ellen-ségek szemébe. — **Pericles.** Nagyon jó. — **E. M.** Hogy a gőzgép kifárad, az nem is olyan nagy furaság, mint ön gondolja. Csakugyan ugy van, mint az ön embere mondta: a masinának, ha sokáig járt, pihenés kell. — **Bácsi.** Nem pattog, csak sisterereg, mint vízben az üszök. Ez azt jelenti, hogy van tűz, csak szikráztatni kell. Fődolgoz a rövidség. — **H. P.** Dejszen kiabálhatja az ipse a rendőség szennyését. Kopott fogása a tolvajnak, hogy: »fogjátok meg!«

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.